

въ Габрово за учители! На мѣсто да устроятъ нѣщо по добръ съ високоуміе-то си и упрямството си тѣ повече разстроихъ. Но дано за напредъ не бѣде вече“. (Ив. Д. Шишмановъ. Студии изъ областта на бѣлг. възр. Сб. Б. А. Н. VI. 4. стр. 121 и 122).

**Чинтуловъ и митрополитъ Натанаилъ.** — За влиянието на отдѣлни личности върху Чинтулова, както и за другарскитѣ му връзки прѣзъ врѣме на ученичеството му въ Одеската семинария имаме ос-кѣдни данни. Въ това отношение най-цѣнни сѣ споменитѣ на митрополитъ Натанаилъ, който като разказва за прѣмѣстването си отъ Кишиневската въ Одеската Херсонска духовна семинария — 17 май 1845 година — пише: „И така бидохъ записанъ въ числото на казеннокошнитѣ (стипендиянти) ученици, като ми се даде стая за живѣне съ възпитающитѣ се тамъ Бѣлгаре Илия Грудовъ отъ Габрово и Добре Чинтуловъ отъ Сливенъ“. (Жизнеописание митрополита Охридско Пловдивскаго Натанаила. М. сб. XXV. (1909), стр. 17). По-надолу въ автобио-графическитѣ си бѣлѣжки, митрополитъ Натанаилъ говори за влиянието, което упражнявалъ върху младитѣ бѣлгарчета и специално за Чинтулова и появата на неговитѣ първи народни пѣсни: „.... Огъ какъ се прѣместихъ въ Одеса отъ Кишеневъ, азъ вече имахъ близко отношение съ бѣлгарчета, които по прѣди и по послѣ бѣха дошли за учение. Азъ и по званието си и по материалнитѣ си срѣдства влияяхъ на нихъ и морално и материално; съ това ми се удаваше да имъ напомнявамъ често за них-ното назначение и що чака отъ нихъ отечеството ни. У едни възбуждахъ фантазията, у други посѣ-лявахъ надежда за избавление на народа ни отъ грѣцкитѣ владици и отъ турското робство, вслѣд-ствие на което се появиха първитѣ народни пѣсни